

stemmelse, saa dog en vis Konformitet til Stæde i Betingelserne, saa at den ene Egn stilles paa lignende Vilkaar som den anden i Henhold til de Grundbetinginger, som bleve vedtagne i Gaar. For saa vidt vil ganske sikkert den Beslutning, som blev fattet i Gaar, kunne bidrage til, at disse Sager fremmes, og det er ogsaa paa høje Tid, at dette sker. Den ærede Minister indsaade i Gaar, hvad jeg htrede om, at Indbringelsen af hans Koncessionslovsforslag havde været i alt Fald en foreløbig Hindring for, at disse Sager kunde komme frem. Det tvor jeg dog ikke kan benægtes, da den ærede Minister har sagt saa vel til de Komiteer, som have henvendt sig til ham, som til de Rigsdagsmænd, som have forebragt ham Egnens Ønsker, at han ikke kunde indlade sig paa Forhandlinger eller give noget afgørende Svar paa nogen Maade, før Folketinget havde ladet ham vide, hvad det mente om det af ham indbragte Koncessionslovsforslag. Deraf er Følgen bleven, at medens nok et enkelt Lovforslag tidligere har været indbragt og endnu hviler, har man ikke anset det for rigtigt at indbringe de øvrige Jærnbanelovsforslag, før paa det Tidspunkt, da Koncessionsloven kunde komme til Afstemning her. Da det nu er saa sent paa Samlingen, er der al Opfordring til at fremstjnde Behandlingen i bægge de Udvalg, til hvilket disse Sager jo ville blive henviste, saa vel i det jydste som i det sjællandske Jærnbaneludvalg. Jeg tvivler ikke om, at dersom det sker, dersom man hurtig tager disse Sager for, hvis Enteltheder allerede ere behandlede og drøftede i tidligere Samlinger, saa at de ere Medlemmerne af Udvalget saa vel som af Tinget velbekendte, vil man kunne bringe disse Sager over i Landsstinget omtrent ved denne Maanedes Udgang; og der er da ikke nogen Umulighed for, at disse Jærnbanelovsager ville kunne behandles til Ende her i Rigsdagen, naturligvis forudsat, at man fra de andre Lovgivningsfaktoreres Side agter at gaa ind derpaa. Det første, der vistnok i saa Henseende vil være at gøre, er, at man søger at komme til en klarere Forstaelse med den ærede Minister om, i hvilken Grad han for sit Vedkommende — naturligvis under Forbehold af Landsstingets Stilling, det er en Selvfølge — kan gaa ind paa de almindelige Betingelser, som i Gaar bleve vedtagne, og paa, at man indretter Lovene i Henhold dertil. Maaſte den højtærede Minister allerede i Dag vil kunne udtale sig derom, men en indgaaende Drøftelse deraf vil naturligvis først kunne finde Sted ved Konference umiddelbart efter, at disse Sager ere henviste til Udvalg. Hvis man

tager Sagen paa den Maade, tror jeg, at det med en god Vilje fra alle Sider vil lykkes endnu i denne Samling. Skønt vi ere saa langt fremme, at bringe disse Sager saa vidt, at der ikke vil være nogen formel Umulighed for at tilendebringe Lovene inden 1ste April. Det er disse almindelige Betragtninger, jeg har troet det rigtigt at forudsikke, idet vi stride til disse Loves Behandling.

Om det foreliggende Lovforslag skal jeg ikke udtale mig nærmere. Det er et Forslag, skønt jeg betragter som en naturlig Konsekvens af det Baneanlæg, vi for nogle Aar siden vedtog fra Hobro til Løgstør med en Sidebane til Viborg. Det bliver nu en Korsbane paa en Maade, skønt Banerne ikke netop støde sammen paa samme Punkt, ikke støde sammen i Aalestrup, men denne Bane udgaar fra Mars. Det bliver en Korsbane, som altsaa rækker sine 4 Arme ud imod Løgstør, Aalborg, Hobro og Viborg. Paa den Maade vil hele den Egn af Sjælland ganske sikkert være forsoeret med Jærnbaner paa en tilfredsstillende Maade, og de Interesser, man maatte lade hvile — jeg vil ikke sige lade i Stikken, men lade hvile — den Gang man vedtog Lovforslaget om Hobro—Løgstør—Viborg-Banen, ville jo nu blive tilfredsstillende. Aalborg og Ribe ville faa det, som tilkommer dem, og Egnen vil faa den Udgang til den vigtigste Handelsplads, Aalborg, som den nu maa savne efter de hidtil vedtagne Lovforslag. Til disse almindelige Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Plesner): I Anledning af det her forelaatte Lovforslag maa det maaſte være mig tilladt at fremkomme med nogle enkelte Oplysninger. Efter Forhandlingen i Gaar syntes jeg desværre, det saa lidt bedrøveligt ud for alle os, der have Jærnbanelovsager, vi skulle have fremmet, men den sidste arede Taler har trostet mig noget, saa at jeg gaar til det med større Dristighed, naar jeg nu vil søge at klargøre, hvad der taler til Fordel for dette Jærnbaneanlæg. Dette Baneanlæg har to Hovedøsem. Det ene er nemlig det, at man ved dette Baneanlæg haaber at kunne bringe den nordlige Del af Sjælland i nærmere Forbindelse med Esbjerg. Det er jo altsaa et stort Maal, idet det omfatter ikke alene denne Egn, men omfatter en betydelig større Del af Samfundet og skal stasse dem Goder. Men dernæst har det jo ogsaa lokal Interesse. Det har jo til Opgave at hjælpe den Egn, hvorigennem Jærnbanen kommer, og alle de Menneſter, som ere knyttede til denne Egn. De have